

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 192/2025-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Michalom Fecil'akom, Jesenná 8, Prešov, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B2-8C/103/2020 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 8C/103/2020) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B2-8C/103/2020 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo sťažovateľa na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. B2-8C/103/2020 konať bez zbytočných priet'ahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume **1 500 eur**, ktoré **j e** mu Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **949,16 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-8C/103/2020 (pôvodne vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8C/103/2020). V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby nálezom vyslovil porušenie označených práv, prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie 4 500 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou proti štátnemu podniku Hydromeliorácie, Vrakunská 29, Bratislava (ďalej len „žalovaný“), domáha poskytnutia finančnej náhrady 2 754,32 eur s príslušenstvom za užívanie pozemku v jeho vlastníctve stavbou melioračného odvodňovacieho kanála bez právneho dôvodu, ktorú požaduje za časové obdobie od 6. apríla 2019 do 30. júna 2020. Peňažný nárok vo výške 2 754,32 eur s príslušenstvom si sťažovateľ uplatnil v upomínacom konaní návrhom na vydanie platobného rozkazu z 9. júla 2020, ktorému Okresný súd Banská Bystrica vyhovel a vydal platobný rozkaz sp. zn. 33 Up 1371/2020 z 5. októbra 2020, proti ktorému žalovaný podal odpor. Po podaní odporu žalovaným bola predmetná právna vec postúpená okresnému súdu ako vecne a miestne príslušnému súdu na konanie. Okresný súd vo veci v časovom úseku od 2. decembra 2020 do 15. novembra 2021 vykonával procesné úkony podľa § 167 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Okresný súd nariadil 15. novembra 2021 termín pojednávania na 25. január 2022, ktorý bol z dôvodu žiadosti sťažovateľa odročený na 1. február 2022. Okresný súd vo veci vykonal pojednávanie 1. februára 2022 a napadnuté konanie svojím uznesením prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Cdo/257/2020, v ktorom najvyšší súd rozhodol svojím uznesením sp. zn. 4Cdo/257/2020 z 29. júna 2022.

3. Sťažovateľ v ďalšom postupe okresného súdu v napadnutom konaní videl dve obdobia nečinnosti. Prvým časovým obdobím je časový úsek od vydania uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/257/2020 z 29. júna 2022 do 20. apríla 2023, keď okresný súd pokračoval v konaní, ale až na podklade výzvy sťažovateľa doručenej okresnému súdu 10. marca 2023. Druhým prieťahovým obdobím je nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní od 28. augusta 2023 do času podania ústavnej sťažnosti na prieťahy 21. marca 2025. Sťažovateľ je toho názoru, že predmetná právna vec nie je skutkovo ani právne náročná, sám svojím konaním nijako neprispel k zistenej dobe prieťahov, za ktoré zodpovedá okresný súd, keď doba, počas ktorej okresný súd „*nedokázal vo veci vydať meritórne rozhodnutie, predstavuje dobu viac než 4 a 1/2 roka.*“.

4. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 192/2025-16 z 22. apríla 2025 ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie mestského súdu

5. Mestský súd po chronologickom prehľade vo veci vykonaných úkonov v čase po postúpení veci z upomínacieho konania 2. decembra 2020 konštatoval, že predmet konania predstavuje „*bežnú*

súčasť rozhodovacej praxe tunajšieho súdu“ a v zásade nie je ani skutkovo a ani právne náročný. Na strane sťažovateľa mestský súd neidentifikoval žiadne také skutočnosti, ktoré by prispeli k predĺžovaniu stavu konania, aj keď mestský súd na tomto mieste zvýraznil, že nepovažuje za „bdelé“ od sťažovateľa domáhať sa ochrany svojich označených práv až ústavnou sťažnosťou, keď mohol nečinnosť súdu identifikovať aj v skoršom období a „v konaní na výzvu súdu nereagovať.“. Napokon mestský súd poukazom „na známy fakt neprimeraného zaťaženia súdnych oddelení“ zdôvodnil nemožnosť «každú vec prejednať „sústredene“ v primeranej lehote.».

6. S ohľadom na poukázané skutočnosti mestský súd uzavrel, že považuje sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť za opodstatnenú, avšak, poukazujúc na okolnosti, za akých k vzniku prietáhov došlo, nepovažuje ním požadované finančné zadost'učinenie za opodstatnené.

7. Vzhľadom na obsah vyjadrenia mestského súdu a ďalšie okolnosti prípadu vedúce k vyhoveniu ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate ústavný súd nepovažoval za účelné zasielať vyjadrenie mestského súdu na repliku sťažovateľovi.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020).

9. Povinnosť súdu a sudcu konať vo veci bez prietáhov vyplýva z Civilného sporového poriadku a je *expresis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní. Napríklad povinnosť súdu konať bez prietáhov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

10. Prietahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci, ktorý môže byť jedno či viacrázový, protiprávny a zároveň

aj protiústavný útok týchto orgánov proti základným ústavou zaručeným právam (slobodám), ktorý v čase rozhodovania ústavného súdu predstavuje významné ohrozenie právne existujúceho stavu, pričom taký útok sám osebe nie je výrazom (výsledkom) riadnej rozhodovacej právomoci týchto orgánov alebo ich riadneho postupu. Z uvedenej fakticity musí preto následne vyplývať, že dôsledkom popísaného zásahu orgánu verejnej moci (jeho pasivity) nemožno čeliť inak než ústavnou sťažnosťou a na ňu nadväzujúcim nálezom ústavného súdu.

11. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, IV. ÚS 64/2020). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre účastníkov (Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00).

12. Pokiaľ ide o zložitost' prípadu, môžeme hovoriť o skutkovej alebo právnej zložitosti. Môže ísť napríklad o vec, v ktorej vystupuje viacero strán (H. proti Spojenému kráľovstvu z 8. 7. 1987) alebo v ktorej je potrebné zabezpečiť rôzne dôkazy [Humen proti Poľsku (Veľká komora) z 15. 10. 1999]. Zložitost' prípadu môže taktiež súvisieť s prítomnosťou medzinárodného prvku (Neumeister proti Rakúsku z 27. 6. 1968).

13. Predmetom napadnutého konania je žaloba sťažovateľa o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti (pozemku) v jeho vlastníctve, čo patrí do štandardnej agendy všeobecných súdov. Ústavný súd nezistil ani skutkovú a ani právnu náročnosť predmetu konania, čo napokon netvrdia ani účastníci konania pred ústavným súdom.

14. V rámci hodnotenia druhého kritéria, a to správania účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by mali zásadný/podstatný vplyv na dĺžku napadnutého konania

15. Posledným skúmaným kritériom je postup mestského súdu v napadnutom konaní.

16. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp. zn. 33 Up 1371/2020 z 5. októbra 2020, proti ktorému žalovaný podal odpor. Po podaní odporu žalovaným bola predmetná právna vec 2. decembra 2020 postúpená okresnému súdu ako vecne a miestne príslušnému súdu na konanie. Okresný súd vo veci v časovom úseku napadnutého konania od 2. decembra 2020 do 15. novembra 2021 vykonával procesné úkony podľa § 167 CSP, keď 28. januára 2021 vyzval žalovaného na vyjadrenie k podanej žalobe, ktorý poskytol svoje vyjadrenie 24. marca 2021, ktoré okresný súd obratom zaslal na vedomie sťažovateľovi. Okresný súd nariadil 15. novembra 2021 termín pojednávania na 25. január 2022, ktorý bol na žiadosť sťažovateľa preročený na 1. február 2022, keď okresný súd vo veci aj po prvýkrát pojednával a na tomto pojednávaní strany konania navrhli prerušenie konania do rozhodnutia najvyššieho súdu v dovolacom konaní sp. zn. 4Cdo/257/2020, na čo okresný súd uznesením č. k. 8C/103/2020-270 z 8. februára 2022 napadnuté konanie prerušil. Najvyšší súd rozhodol v dovolacom konaní uznesením sp. zn. 4Cdo/257/2020 z 29. júna 2022, pričom okresný súd v napadnutom konaní nepokračoval z vlastnej iniciatívy (aj napriek pokynu kancelárii o uložení veci na lehotu č. 1. 271, č. 1. 275, č. 1. 276, č. 1. 279 a písomnému vyrozumeniu najvyššieho súdu o ukončení dovolacieho konania podľa č. 1. 278), ale až na poklade výzvy

sťažovateľa na pokračovanie v konaní doručenej okresnému súdu 13. marca 2023. Okresný súd uznesením č. k. 8C/103/2020-313 zo 17. marca 2023 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vzájomnú žalobu a 20. apríla 2023 vyzval sťažovateľa na vyjadrenie sa k vzájomnej žalobe žalovaného, čo sťažovateľ učinil 21. mája 2023, pričom jeho vyjadrenie okresný súd 15. júna 2023 doručoval žalovanému s výzvou na vyjadrenie sa, čo žalovaný splnil 20. júla 2023, a vyjadrenie žalovaného okresný súd doručoval 24. júla 2023 sťažovateľovi na vedomie. Až mestský súd nariadil 11. apríla 2025 termín ďalšieho pojednávania na 4. jún 2025.

17. Po oboznámení sa s postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré ústavný súd overil z obsahu súdneho spisu, je zrejmé, že okresný súd konal v napadnutom konaní priet'ahovo v časovom úseku od 24. marca 2021, keď vykonal posledný procesný úkon spočívajúci v doručovaní vyjadrenia žalovaného k podanej žalobe, do 15. novembra 2021, keď vo veci nariadil prvý termín pojednávania, čo je priet'ah v trvaní 8 mesiacov. Okresný súd následne uznesením č. k. 8C/103/2020-270 z 8. februára 2022 (právoplatným 18. marca 2022) napadnuté konanie prerušil, pričom aj napriek tomu, že 8. júla 2022 prijal informáciu o skončení konania vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 4Cdo/257/2020 (č. 1. 278), v napadnutom konaní nepokračoval z vlastnej iniciatívy, ale až 13. marca 2023 na podklade výzvy sťažovateľa a procesnej aktivity žalovaného spočívajúcej v podaní vzájomnej žaloby, čo je priet'ah (od 8. júla 2022 do 13. marca 2023) v trvaní 8 mesiacov. Napokon je okresný súd a následne mestský súd v napadnutom konaní nečinný v časovom úseku napadnutého konania od 24. júla 2023, keď bol vykonaný posledný procesný úkon vo veci spočívajúci v doručení vyjadrenia žalovaného sťažovateľovi na vedomie, do 11. apríla 2025, keď už mestský nariadil termín ďalšieho pojednávania vo veci na 4. jún 2025, čo je priet'ah v trvaní 1 roka a 8 mesiacov. Celkovo tak okresný/mestský súd v napadnutom konaní z celkovej doby konania v trvaní 4 rokov a 4 mesiacov koná priet'ahovo 3 roky.

18. V dôsledku tohto záveru postupom mestského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

19. V závere taktiež ústavný súd správne súdu pripomína chronicky zdôrazňovanú okolnosť, že otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie, či došlo k zbytočným priet'ahom v konaní (I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03 I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06, IV. ÚS 66/2023, IV. ÚS 135/2025). Ústavný súd citlivo vníma problém nadmernej zaťažnosti všeobecných súdov, avšak zároveň poukazuje na to, že je úlohou zmluvných štátov nastaviť si svoj právny systém takým spôsobom, aby boli súdy schopné zaručiť každému právo rozhodnutie v primeranej lehote (rozsudok Veľkej komory vo veci Sürmeli proti Nemecku z 8. 6. 2006, sťažnosť č. 75529/01, bod 129). Chronické, resp. dlhotrvajúce preťaženie súdov nemôže ospravedlniť neprimeranú dĺžku konania (Probstmeier proti Nemecku z 1. 7. 1997, sťažnosť č. 20950/92, bod 64). Taktiež opakované zmeny zákonného sudcu, ktoré spomaľujú konanie z dôvodu, že nový sudca sa musí s vecou oboznámiť, štát nezbavujú jeho povinností týkajúcich sa požiadavky primeranej lehoty (Lechner a Hess proti Rakúsku z 23. 4. 1987). V konečnom dôsledku nerešpektovanie požiadavky na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (resp. požiadavky na konanie bez zbytočných priet'ahov) sa môže negatívnym spôsobom prejaviť na dôveryhodnosti justície ako takej (Katte Klitsche de la Grange proti Taliansku z 27. 10. 1994, bod 61).

20. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na to, že mestský súd vo veci do dňa vydania tohto nálezu nerozhodol, ústavný súd mu prikázal v konaní vedenom pod sp. zn. B2-8C/103/2020 konať bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku nálezu).

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

22. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

23. Sťažovateľ požiadal o priznanie finančného zadost'učinenia 4 500 eur z dôvodu prieťahov mestského súdu v napadnutom konaní.

24. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, tiež Zongorová proti Slovenskej republike z 19. 1. 2010, sťažnosť č. 28923/06 a Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike zo 7. 7. 2009, sťažnosť č. 42561/04).

25. Ústavný súd zistil prieťahy v postupe mestského súdu v napadnutom konaní v trvaní 3 rokov. S prihliadnutím na identifikovanú dobu prieťahov a svoju vlastnú rozhodovaciu prax (IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, IV. ÚS 103/2023) priznal sťažovateľovi sumu primeraného finančného zadost'učinenia 1 500 eur (bod 3 výroku nálezu).

26. Pri posudzovaní výšky primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd zohľadnil aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (Scordino a ďalší proti Taliansku z 27. 3. 2003, sťažnosť č. 36813/97, oddiel I, Horváthová proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, sťažnosť č. 74456/01, Palgutová proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, sťažnosť č. 9818/02, Švalík proti Slovenskej republike z 15. 2. 2005, sťažnosť č. 51545/99).

27. Sťažovateľ požadoval priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 4 500 eur. Vzhľadom na to, že ústavný súd priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie 1 500 eur, vo zvyšnej časti jeho návrhu nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

28. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby mu ústavný súd priznal náhradu trov konania.

29. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

30. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

31. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2025, a to prevzatie a príprava zastupovania, písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za dva úkony právnej služby patrí sťažovateľovi náhrada trov konania 742 eur a dvakrát režijný paušál 29,68 eur a tiež suma 23 % dane z pridanej hodnoty, spolu tak 949,16 eur (bod 4 výroku nálezu).

32. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

33. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu